

Ha éj borul a völgyre

*Ha éj borul a völgyre,
furcsa fojtott hangok,
mint elfáradt harangok
zsongnak fel, és a csönd, e*

*szelíd leány, szerelmes
őlt tár az embereknek
De nekem boldog, ernyedtt,
dús álmom sohasem lesz.*

*Oh, csendes éji óra,
oh, békítő narangszó!
Hang, sivatagban hangzó,
az vagyok, szomorú csóva.*

*Jertek, hangos szerelmek,
Jer, viharharmzó élet,
jertek, gyors szenvedélyek,
kelletek a szívemnek!*

*Napot, sok árnyal, fényvel,
harcot, munkát a karnak!
Csend van. Zsongít és altat
a csillagszemű éjjel.*

Pásztorok

*Hónuk alatt tömlő, és mennek,
hosszú, avatott vászoningben mennek,
fejet földre szegeznek,
és hajlanak és görnyedeznek;
ily búsán menni
nem tud senki, senki.*

*Furulyát fújnak és mennek,
nagykarimás, zsiros kalapban mennek,
és jobb kézzel se,
és bal kézzel se
ilyen bús nótát billegetni
nem tud senki, senki.*

*Hónuk alatt tömlő, és mennek,
hosszú, avatott vászoningben mennek,
nagykarimás, zsiros kalapban mennek, —
és előre mennek és vissza mennek;
ily búsán menni, lenni, szeretni
nem tud senki, senki!*

ÁCS Károly műfordításai